

בס"ד כו' סיון ה'תשפ"ב
 הדלקת נרות - 19: 31
 צאת השבת - 20: 22
 רבנו תם - 21: 18
שעון קיץ - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשירים ושתים - עלון מס' 1113
 @ השבת "מברכין". ר"ח תמוז יחול בימים רביעי וחמישי
 הבעלי"ט. יחדשו הקב"ה לטובה ולברכה לששון ולשמחה
 לישועה ולנחמה, לפרנסה ולכלכלה ולבשורות טובות, אכ"ר.
 @ בשבת זו, כו' סיון הילולת התנא יונתן בן עוזיאל זע"א.

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

כפטידין: "ויאמר שמואל"
 (שמואל א' יא)
 מרתק - ראו בעמוד 2
 מכל מלמדי השכלתי

פרשת קורח

הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
 יחל את שיעורו בלויין
 בבית הכנסת "אוהל מועד"
 במוצ"ש בשעה 21: 30
מענייני הפרשה:

☞ "ויקח קרח" בגימטריה = "זה במקח רע".
 כלומר: קרח עשה מקח רע (טעות), כאשר קֶלֶק על
 משה וחשב כי יוכל לנצחו.
 ☞ "עושר שמור לבעליו לרעתו".
 בגימטריה = "עשרו של קרח לרעתו היה לוי".
 ☞ קרח, ועמו דתן, אבירם, און בן פלתי ועוד 250 אנשים,
 חלקו על סמכותו של משה.
 ☞ משה נופל על פניו כאשר שומע זאת, כי חושש הוא
 מאד מאשר יקרה להם מאת ה'.
 ☞ אהרן ומולו העדה החולקת, מקטירים קטורת לפני ה'.
 ☞ האדמה פוערת את פיה ובולעת את קרח ועדתו
 ורכושם, ואש אוכלת את 250 האנשים.
 ☞ בני ישראל מתלוננים על ה', וה' נוגף אותם במגפה.
 ☞ ה' מלמד את משה 'פטנט' כדי לעצור את המגפה,
 והוא: **להעביר קטורת בתוך העם.**
 ☞ "ודתן ואבירם בני אליאב" (טז, א)
 בקשה בעל החידושי הרי"ם זצ"ל, מדוע את דתן ואבירם
 שלא היו כלל משבט לוי ולא תבעו כבוד לעצמם, התורה
 פרסמה את שמם ולא חסה על כבודם, ואילו את
 המאמים וחמישים מקריבי הקטורת שהתכוונו לכבוד
 עצמם הסתירה התורה את שמותם? ותירך, שהיא
 הנותנת, ניתן לסלוח לאדם אשר אינו יכול להתגבר על
 יצרו ועל כבודו המדומה ושואף לגדלות, אבל לבעל
 מחלוקת "לשם שמים" בלי כל נגיעה אישית, אי אפשר
 לסלוח וצריך לפרסמו לגנאי.

פינת הניבים והפתגמים
"גבינת גויים"
 גבינה העשויה בידי גויים, שהיא אסורה באכילה.
 חכמים גזרו על כל גבינות הגויים שיהיו אסורים
 באכילה, ואף על פי שאין חשש שנעשו מחלב של
 בהמה טמאה או שעירבו בהן חלב של בהמה טמאה,
 שהרי חלב בהמה טמאה אינו מתגבן, מכל מקום גזרו
 עליהם חכמים ואסרום.

"לא חמור אחד מהם זשאתי" (טז, ו)
 פירש רש"י, לא חמורו של אחד מהם נטלתי. אפילו
 כשהלכתי ממדין למצרים והרכבתי את אשתי ואת בני על
 החמור, והיה לי ליטול אותו החמור משלהם, נטלתי משלי.
 ☞ **"למנצח לבני קרח"**
 יש אומרים טעם למה אומרים "למנצח לבני קרח" לפני
 התקיעות? כדי להתעורר שאפילו בני קרח שעשו תשובה
 כשהיו כבר בגיהנם ונתקבלה תשובתם, כמו כן כל אחד
 שיתעורר לפני התקיעות תתקבל תשובתו, ואין לו להתייאש.

"קוף יסוף אהה, קוף חתן קוף אלה" מזל טוב ואיחולים לבניים
 ליעקב אמונה ומזל-טוב הקב'
 לנישואי מיכאל עם אידליה
 יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשך
 את מסורת הבית המפואר. **"ענבי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל"**

"קוף יסוף אהה, קוף חתן קוף אלה" מזל טוב ואיחולים לבניים
 לדיוד וזבהה ישראלית ואהרון וטלי גמזו
 לנישואי עידו עם גייה
 יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשך
 את מסורת הבית המפואר. **"ענבי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל"**

הסירו מכתול מדרך עמי! העלון טעון גנייה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.
 ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

מכל מלמד השכלתי

תעמולת בחירות

כל אחד יודע שלא פשוט להקים מפלגה "ולרוץ" עמה לבחירות, קודם כל צריכים לשכור את שירותיהם של יועצי תדמית למיניהם, לפחות איזה משרד אחד או שניים. גם לקורח היו יועצי תדמית, מבינים גדולים בתקשורת. הוא שכר את שרותיהם בכסף מלא, והם באו למשרדו וישבו ושיבת צוות לבדוק איך אפשר לשווק את "מפלגת קורח"... איך למכור את הסחורה, ובאיזה אות תהיה כתובה המפלגה (ק' - קורח...), והצבע שישמש לקמפיין יהיה תכלת כמובן... כמו הציציות שכולן תכלת שיחולקו לפעילים... ובנוסף אמרו לו: "שמע, הרי אתה משתוקק להיות נשיא, אבל אם תבקש יתצביעו עבורי - תבחרו בי לשלטון! זה לא ילך!" הם קבעו בפסקנות, "למה שיבחרו דווקא בך?! לכן, הכי טוב" אמרו לו היועצים, "תדבר על כל הנושאים שבעולם, על מחירי הדיוור, על יוקר המחיה, על האבטלה הגוברת, על המצב הביטחוני-מדיני, רק אל תזכיר בשום פנים ואופן את ענין הנשיאות, זה לא טוב לקמפיין..."

וכך "רץ" קורח לבחירות בעצתם, והתחיל לדבר על ציצית שכולה תכלת, על בית שכולו ספרי תורה אם הוא צריך מזוזה... מבלי להזכיר כלל בתעמולת הבחירות את ענין הנשיאות... וכולנו יודעים את סופו ואת סוף קהל עדתו - שעד היום הם שרים בקול ניחר "משה אמת ותורתו אמת..."

קרח - חוקת - בלק - פנחס - מטות מסעי

החיבור בין הפרשיות

אם **קרח** היה מקבל את כל דברי משה בלי חכמות וויכוחים אלא בענווה היה מקבל הכל **כחוקת**, אזי היה זוכה ורואה מה בין **בלק לפנחס, שבלק ובלעם** מכשפים היו והחטיאו את ישראל, ובלעם בגלל תאוותיו לא עזרה לו הנביאות שלו להתקדש אלא להיפך היה טמא וטימא אחרים.

מצד שני, **פנחס** שלא היה כהן והיו לו עגים עליו ועל יחוסו, בגלל מעשיו הטובים זכה להיות כהן ולהיות אליהו הנביא לדורי דורות, כך גם היה זוכה גם קרח אילולי היה במחלוקת עם משה רבינו, שהיה זוכה **למטות מסעי** לנסוע עם שבטי ישראל את כל מסעם כולל התחנה הסופית בארץ ישראל, ואולי להנהיג כזקנים שהנהיגו לאחר פטירת יהושע.

א. הרואה אבידת ישראל חייב לטפל בה ולהשיבה לבעליה, שנאמר "השב תשיבם". ואם נטלה על מנת לגזולה, ועדיין לא נתייאשו הבעלים ממנה, עובר משום "השב תשיבם לאחיד", ומשום "לא תגזול", ומשום "לא תוכל להתעלם". ואפילו אם יחזירנה אחר כך, עבר על "לא תוכל להתעלם".

ב. נטל את המציאה קודם שהבעלים התייאשו ממנה על דעת להחזירה להם, ולאחר יאוש נתכוין לגזולה, אינו עובר אלא משום השב תשיבם. ואם המתין עד אחר יאוש ונטלה, אינו עובר אלא משום לא תוכל להתעלם.

ג. וכל זה במקום שהוא חייב להשיב את האבידה, ובמקום שראוי להסתפק בה באבידה ושחאה בענין שמוכח שהיא אבידה, ולא תהיה מדעת (הפקה) ושיחיה בה שוה פרוטה, ושיחיה סימן בגופה או במקומה, ושיחיה מטפל בה אם היתה שלו, ושתהיה של מי שחייב להשיב אבידתו. אבל אם חסר אחד מכל אלו אינו חייב להשיב את אבידתו.

ד. נשים חייבות במצות אבידה, כיון שזו מצות עשה שאין הזמן גרמא. אבל בדברים שאין דרך נשים ליטול ולהחזיר, פטורות, כדן זקן ואינה לפי כבודו.

ה. כהן שראה אבידה בבית הקברות, אסור לו להכנס לשם כדי ליטול האבידה ולהחזירה לבעליה, כיון שהשבת אבידה היא מצות עשה, ואיסור טומאת מתים היא עשה ולא תעשה, ואין עשה דוחה עשה ולא תעשה. וגם מפני שאין דוחים איסור מפני ממון.

ו. מצא שק או קופה, או המוצא הוא חכם או זקן מכובד, שאין דרכו ליטול בשוק חפץ זה בידו, וגם אילו היתה אבידה שלו לא היה מטפל בה, אינו חייב מן הדין להחזיר בשל חבירו. וצריך לאמוד בדעתו אילו היה שלו אם היה מחזירן לעצמו, כך חייב להחזיר של חבירו, ואם לא היה מוחל על כבודו אפילו היה שלו, כך של חבירו אינו חייב להחזיר. ומכל מקום לדעת מרן השלחן ערוך הישר והטוב להחזיר את אבידה אף שאינה לפי כבודו. ודעת הרמ"א, דאין תלמיד חכם רשאי להחזיר האבידה כשאינה לפי כבודו, שמזלזל בכך בכבוד התורה, אלא אם רצונו לעשות לפני משורת הדין, ישלם מכיסו דמי האבידה. ויש מי שאומר שאם הוא מפורסם בחסידות מותר לכל הדעות להחזיר האבידה, כיון שאין זה זלזול בכבודו, אלא שבח וכבוד.

ז. עשיר מכובד שמצא אבידה שאינה לפי כבודו ליטלה ולהחזירה לפי סימנים, מותר לו לוותר על כבודו ולהחזיר האבידה.

ח. כל המוצא אבידה בין שיש בה סימן בין שאין בה סימן, אם מצאה דרך הנחה, אסור ליגע בה, שמא הבעלים הניחוה שם עד שיחזרו. ואם יבוא ליטלה והוי דבר שאין בו סימן, הרי איבד ממון חבירו, שהרי אין לו בה סימן להחזירה לו. ואם היה דבר שיש בו סימן, הרי זה הטריחן לרדוף אחריה לתת סימניה, לפיכך אסור לו שיגע בה עד שימצאנה דרך נפילה. אפילו נסתפק לו הדבר ולא ידע אם דבר זה אבוד או מונח, הרי זה לא יגע בו. ואם עבר ונטלו אסור לו להחזירו לשם ואם היה דבר שאין בו סימן, זכה בו ואינו חייב להחזירו. וכל דבר שיש בו סימן, בין ספק הנחה בין בדרך נפילה, בין ברשות היחיד בין ברשות הרבים, חייב להכריזו.

ט. אין המוצא חייב להכריז אלא בדבר שיש בו סימן בגוף החפץ, או במקום שנפל שם. או שיש סימן בצורת הקשירה והעטיפה. וכן מנין מדה ומשקל הם בכלל סימן להחזיר על פי זה אבידה. וחפץ שאין בו סימן, וגם המקום לא יכול לשמש כסימן, כגון שניכר שנפל באותו מקום, אם הוא דבר שיש לתלות שהבעלים הרגישו בחסרונו מיד כשהחפץ נפל מהם, הרי הוא של המוצא. שהרי הבעלים נתייאשו מהחפץ מיד כשנפל מהם, ויש לתלות שהחפץ בא לידו אחר היאוש.

כל הנערים

מדי שנה בשנה, ברבים מבתי הכנסת - ובצוק העתים גם במנייני הרחוב - נרשמים רגעי מתח בליל שמחת תורה, עת נעמד הגבאי בבימה ומתחיל במכירת העלויות. הכל חפצים לזכות בזכויות העילאיות, חתן תורה, חתן בראשית, מפטיר, וכן הלאה. אחת העלויות המבוקשות הינה עליית 'כל הנערים', אשר מסורת בידינו שהיא סגולה לזרע של קיימא, לזכות בילדים. וכך גם היה בבית כנסת באחת מערי הצפון, כאשר בשמחת תורה תש"פ עלה הגבאי לבימה, וביקש למכור את עליית 'כל הנערים'. שניים התמודדו על העלייה, שניהם רצו בה בכל מאודם. האחד, אברך בשם ר' יוסף, נשוי מזה כמה שנים וטרם זכה לילדים, ממתין לישועה המבוששת מלבוא. רוצה הוא לרכוש את העלייה המסוגלת, מי ייתן ויזכה עוד השנה! ומגד ניצב לו ר' יצחק. הוא אב לכמה בנות, אך חפץ הוא בבנים, ומה עוד שכבר שנים לא זכה לערוך שמחה. אולי 'כל הנערים' יזכה אותו. רגע לפני שהחלה המכירה, ביקש רב הקהילה לשוחח עם ר' יצחק. "ראה נא", אמר לו בנועם, "אין ספק שאתה ראוי להתמודד במכרז וגם לרכוש את העלייה, ובעזרת השם הסגולה תעבוד ותזכה בכך עוד השנה. אולם מנגד - הלא ניצב עמנו כאן ר' יוסף, אברך חמד שהוא ורעייתו מתייסרים כבר שנים בהמתנה וציפייה לזכות בזרע של קיימא. אולי תוותר לו? נכון, אתה ראוי להתמודד, וגם לזכות, וגם לעלות לתורה, וגם לזכות להתברך בסגולה. "ובכל זאת..." הרב סיים את דבריו, והותיר את ר' יצחק שקוע במחשבות. מצד אחד - הרב מדבר דברי טעם, לחברו אין ילדים בכלל, והוא חפץ בסגולה הנודעת, והלוואי וייושע בקרוב! מצד שני - מכירת עליות היא מכרז, אין כאן עניין לווייתורים. הוא חפץ בעליה, יש לו עניין בסגולה, גם הוא מצפה מאוד לזכות בבנים. תתנהל המכירה כדן וכהלכה, ומי שיזכה יזכה. למה לוותר? ואכן, הקול הזה ניצח לבסוף. כשהמכירה החלה, התמודדו ר' יוסף ור' יצחק, זה מול זה, ראש בראש. המחיר טיפס ועלה, ולבסוף - ר' יוסף חשוד הבנים החליט לפרוש מהמרוץ. "זכה לו ר' יצחק" - הכריז הגבאי בפאתוס, "עליית כל הנערים נמכרה לידינו ר' יצחק, זכות התורה זכות המקום וזכות הרגל יעמדו לו לישועה". הגבאי המשיך לעלויות הבאות, אולם ר' יצחק לא נרגע. בעומק לבו חש שאולי היה צריך לוותר, אולי ראוי היה שיעניק את העלייה לר' יוסף. מלחמה התחוללה בתוך לבו: מצד אחד - הן רכש את העלייה כדן, התחייב לשלם סכום כסף משמעותי, העלייה היא שלו והוא חפץ בה ובסגולתה. מצד שני - אולי בכל זאת...

הרי ר' יוסף ממתין כל כך הרבה שנים לישועה, אולי נכון לוותר לו!! דקות ארוכות התחולל הקרב בעומק לבו, עד שהוכרע נכון. ר' יצחק פנה אל הגבאי בלאט, ולחש לו: "אני מוותר. את עליית כל הנערים, תן לידי ר' יוסף". הגבאי חשב שאינו שומע טוב, הרי לא עבר זמן רב מאז התמודדו השניים זה מול זה במרוץ אחר העלייה המסוגלת, עד שר' יצחק ניצח והעלייה היא שלו. האמנם? עכשיו הוא מוותר עליה!! אבל ר' יצחק לא הותיר מקום לספק, ובקול אמיץ אישר: "כן, תן לר' יוסף, שיהיה לו לסגולה".

"נכון, העלייה היא שלי, אשלם את כל אשר התחייבת

בגינה, אבל את העלייה - תן לו. מוותר בלב שלם אני על העלייה הנכספת, כדי שר' יוסף יזכה בישועתו! - ואכן, בעת הקראת העלויות הופתע ר' יוסף לשמוע את הגבאי קורא בשמו, הוא עלה לתורה בעליה אותה ביקש ובה חשק בכל לבו!

ומה שקרה בהמשך, הוא לא יאומן. תוך שנה עמד סיפורנו למבחן, כפי שמספר לנו רב בית הכנסת, מעסקני הקהילה: ר' יוסף, חשוד הבנים, זכה לחבוק בת כבר בראשית חודש תשרי תשפ"א. פחות משנה לאחר שעלה לעליית 'כל הנערים', זכה בתינוקת מתוקה, בזכות הסגולה כמובן. אבל זה עוד לא הכל: ר' יצחק, המוותר האצילי, ערך בליל שמחת תורה תשפ"א שחל בשבת, שלום זכר כפול - לזוג בנים תאומים שנולדו לו לפקודת השנה, בזכות הוויתור כמובן. ולמדנו בא: במבט ראשוני עלולים לחשוב שהמוותר מפסיד, מחמיץ הזדמנות, מאבד משהו. זה הכי לא נכון שיכול להיות: המוותר לא די שאינו מפסיד - הוא רק מרוויח. לפעמים הוא נוכח בכך מיד, לפעמים לאחר שנים, ולפעמים - לעולם לא יידע כיצד ואיך הועיל לו הוויתור. (פניני פרשת השבוע)

הצלה מופלאה

מהסיפור ניתן לראות כיצד בורא עולם משגיח על כל עניין ועניין, וכיצד ניצלו חייו של בעל המעשה:

באחד מהמבצעים הנחמדים, שערכו לילדים בחיידר, הוב של זכה בפרס - פנס שמהבהב באור כחול. הילד שכח את הפנס ברכב, ואני הנחתי אותו מול המושב הקדמי. אני עובד באזור הדרום. כדי להגיע בזמן אני נוסע בשעות המוקדמות של הבוקר. אני נוסע לתומי. לפתע אני מבחין ברכב שנוסע מאחוריי. אני מביט במראה הקדמית שבתוך הרכב. פניהם של הנהג ושל היושב לצידו נראו חורשי מזימה. מדובר בערבים. הם נסעו בצורה מסוכנת מאוד, ונראה שבכל רגע הם עומדים להתנגש ברכב שלי. אני חששתי מהם. היה נראה לי שהם בכוונה יעשו איתי תאונה, ולאחר שאעצור את הרכב, הם יפגעו בי. באותה השעה לא נראו לי רב כבביש. (מדובר בתקופה של מבצע 'שומר החומות'. באותה תקופה ערבים העזו ופגעו ביהודים ללא רחם, ה' ישמור וירחם). החלטתי להגביר מהירות. החשש שלי התברר כמוצדק. גם הנהג שמאחורי הגביר מהירות וממש נצמד אלי מאחור. החלטתי להתקשר למשטרה. הושתתי את ידי קדימה כדי להתקשר, והנהג בעולם מכשיר הנייד החזקתי ביד את הפנס של הילד. לחצתי על הפנס ואור כחול התחיל להבהב ולהאיר לכל הכיוונים. האור הכחול הפחיד את הערבים. הם כנראה הבינו שיש משטרה באזור או אולי חשבו שאני נוסע ברכב משטרתי מוסווה. בתוך רגע אחד הם הגבירו מהירות ונעלמו מיד מהאופק. אם הייתי מתקשר למשטרה, כמה זמן היה לוקח להם עד שהיו מגיעים למקום שבו הייתי. מה היו הערבים מספיקים לעולל לי בכביש ריק וחשוף?

הרגשתי שניצלתי מסכנה גדולה.

אני מודה לבורא עולם על הכל: על הפנס הכחול, שהבן זכה בו בחיידר. על העובדה, שהבן שכח את הפנס ולכן הוא נשאר ברכב. על העובדה שהנחתי את הפנס במושב הקדמי. על העובדה שבמקום לקחת את הנייד בזמן הנסיעה כדי להתקשר למשטרה, לקחתי את הפנס. על העובדה שהאור הכחול הבריא את בני העוולה. על הכל עלינו להודות לה' יתברך. (השגחה פרטית)

חודש תמוז

הוא הרביעי במניין החודשים שאנו מונים מניסן, וכן הוא נקרא במקרא "החודש הרביעי" (זכריה ח). השם תמוז, השמות שאר החודשים, עלה עם ישראל מבבל. והוראתו הקדומה פולחן.

ידוע לדורות ההם, ככתוב (יחזקאל): "והנה שם הנשים יושבות מבכות את התמוז". (ספר התודעה) מזלו **סרטן** - סר "טן", ההזדמנות להסיר כאוס ('טן' בארמית) מקרבנו, ולקבל חיסון מפני סרטן גשמי ורוחני. צרות רבות ארעו בחודש זה לעם ישראל, וכדי לעורר הלבבות ולפתוח שערי תשובה חיבב כל אדם ואדם באשר הוא שם, לשים אל ליבו באותם הימים ולפשפש במעשיו ולשוב בתשובה, כי אין העיקר בתענית. ויהיה זה זכרון למעשיו הרעים ומעשה אבותינו.

רושמי רשומות דרשו: **אותיות תמוז?** - ראשי תיבות של **זמני תשובה ממשמשים נבאים**. הכוונה כמובן לימי בין המצרים, חודש אלול וימים נוראים.

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

תינצל מן הכעס

כחורים ומחנכים עלינו לעמול להסיר כעס מליבנו, שהרי הכעס מהווה מכשול עצום בחינוך. אדם הכועס - חכמתו ניטלת ממנו, כדברי חז"ל (פסחים סו), ולא יכול לראות בבהירות את הדרך נכח בה. הכועס מאבד הערכת הסביבה כלפיו, וכמלמד אף פוגע בעצמו, כי תלמידיו רואים בחולשתו וכבודו נפגם בעיניהם. לא די ש הכעס לא משיג - אלא מפסיד.

המוכיח מתוך כעס אין דבריו מתקבלים. "דברי חכמים נחנת נשמעים", התוכחה מתקבלת כשאמרת בשקט וסבלנות. עלינו להפנים את האמור כבר, שכעס פוגע בחכמה ושקול הדעת, ולכן, לא נגיב ולא נפעל מתוך כעס. אמר החכם "לכעס תמיד יש סיבה, אך לעתים נדירות יש לו סיבה מוצדקת". דרש יש קפרא ירגזן - לא עלתה בידו אלא רגזנותא. כלומר, 'הרווח' היחיד מהכעס שהוא נותר בידך, אצלך, אינך נענש על הכעס שלך, אתה תוענש על ידי הכעס שלך. הכעס עצמו הוא העונש. אדם שאין בידו אלא פטיש בלבד - כל דבר נראה בעיניו כמסמר... (יחיאל מיכל מונדרוביץ')

כל הישועות והברכות

למשפחת אברהם ל' שתרמו לסעודה הרביעית בליווי זכות מרן **עובדיה יוסף** זצ"ל לרפואת והצלחת כל ילדיהם כחניניהם וכולותיהם, נכדיהם וכל משפחתם. שיוזכו בפרנסה טובה, אושר ושלווה, יתגשמו משאלותם לטובה וירוו נחת מכל יוצאי חליציהם להבדיל לעייני מין בן רחל ז"ל

סרכה והצלה

פחס ודורית ישראל שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות וטובות ושיתגשמו כל משאלותם לטובה וזיווגים הגונים לכל ילדיהם

סרכות ואיחולים

לליאור ואסתר שרעבי בהגיע זאיר-עופר למצוות שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכי לימודיו ומעשיו, יה"ר שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות

דק' יען וקל' אנה, קל' חנן וקל' אלה

מזל טוב ואיחולים לבניי שמואל וישלמית מחדון יהיא' ושרה פורת לנישואי מורף עם רביד יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. "ענני הגוף בענני הגוף דבר נאה ומתקבל"

דק' יען וקל' אנה, קל' חנן וקל' אלה

מזל טוב ואיחולים לבניי בנימין ואביגיל יעקובי אלי ולימור בן-שושן לנישואי ריחן עם ליעד יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. "ענני הגוף בענני הגוף דבר נאה ומתקבל"

דק' יען וקל' אנה, קל' חנן וקל' אלה

מזל טוב ואיחולים לבניי אברהם וישלמית מוטיאן למשפחת דדושי לנישואי אפרת מירב עם אהרן-יואב יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. "ענני הגוף בענני הגוף דבר נאה ומתקבל"

סרכה והצלה

לסיגנית סבה בת תמר זכות קריאת התהילים והלימוד לרפואת והצלחת כל משפחתה. וברכה והצלחה למאיר בן סגלית שיוזב ליוזג הגון ופרנסה טובה אושר ובריאות

סרכה והצלה

למאור ושירן ביטון זכות קריאת התהילים והלימוד לרפואת והצלחת כל משפחתם. שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה אושר ופרנסה טובה. בריאות נחת מהילדים ולהבדיל לעייני אליהו ביטון בן רחל ז"ל השבעו פקידת שתנו

דק' יען וקל' אנה, קל' חנן וקל' אלה

מזל טוב ואיחולים לבניי ליעזק בן-יהודה ורעייתו אילה-איסם בוטו ורעייתו לנישואי אברהם-נתנאל עם שרה-דקיס יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. "ענני הגוף בענני הגוף דבר נאה ומתקבל"

כל הישועות והברכות

לעדה-לידיה בת אהבה שתרמו לסעודה הרביעית בליווי זכות מרן **עובדיה יוסף** זצ"ל תגן בעדה, לרפואתה והצלחת כל משפחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלותם לטובה באושר ובפרנסה טובה לשנים רבות וטובות ותרווה נחת ושלווה עם בעלה ישראל

לעיני הצנוע והענו

ימין אביכזר בן רחל ז"ל כטי' סיון פקידת שתנו

לעיני הצנוע והענו

אליהו ביטון בן רחל ז"ל כטי' סיון פקידת שתנו

לעיני הצנוע והענו

שמעון כימאי בן טובה ומנשה ז"ל כחי' סיון פקידת שתנו

סרכה והצלה

מישה ורחל' נחמיאס זכות קריאת התהילים והלימוד לרפואת והצלחת כל משפחתם. שיתמלאו כל משאלות ליבם אושר ופרנסה טובה. בריאות נחת מהילדים ולהבדיל לעייני **דליה-אפרת בת מירח** ז"ל ויוון נחמיאס בן איהו ז"ל יעקב בן אברהם ז"ל

דק' יען וקל' אנה, קל' חנן וקל' אלה

מזל טוב ואיחולים לבניי **לאדיה** איתקלת לבלימה ולסיים וזית ביטאובי לנישואי מיכאל עם שירה יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. "ענני הגוף בענני הגוף דבר נאה ומתקבל"

לעיני הצנוע והענו

יעקב בכורי בן אברהם וסולטן ז"ל כטי' סיון פקידת שתנו

לעיני הצנוע והענו

נימה אלדד בת מרים ז"ל ביום ראשון כז' סיון פקידת שנתה

לעיני הצנוע והענו

18:00 עליה לבית העלמין 18:50 - מנחה, ברכות וערבית בבית המנוחה

לעיני הצנוע והענו

ציון נחמיאס בן איהו ז"ל א' תמוז פקידת שתנו

לעיני הצנוע והענו

סלומון אלביליה בן זוהרה ז"ל כטי' סיון פקידת שתנו

שבת שלום ומבורך

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם - :

עלאי דוון ז"ל בן אריאל-מזל שתחיה ניסים נסימין בן פרי יצחק ז"ל אליעזר כהן בן לאה ז"ל פורטונה אוזן בת חנוה ושושן ז"ל ציונה לוי בת שרה ז"ל ניצה גואטה בת לידה ז"ל עליזה יצחק בת שרה ז"ל מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחור

לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אוזן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה רבאל אלביליה בן שמחה ז"ל שלמה בעוזי בן זהרי ז"ל אברהם מסעד לוי בן חיים ז"ל יואב אליהו בן יעל ז"ל רחל עמרני בת זולכיה ז"ל בבאי מוסאי בן אברהם וזולכיה ז"ל

אברהם-יגל בן רעות הי"ו יוסף אהרון בן ביבי הי"ו ראובן לוי בן טרג'ה הי"ו שלום-אבשלום רפאל בן שודיא הי"ו שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת דינה דוידי בת שרה מנב"ת חנה מוסאי בת חנה מנב"ת דליה נסימין בת גורג'יה מנב"ת חויה חיה בת אסתר מנב"ת דינה לזרי בת סולטנה מנב"ת

שלמה לארי בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פרג'י רפאל בן מרים הי"ו שבת מוסאי בן נהיית הי"ו שמעון בר-יוחאי בן עדי הי"ו רבקה מורנו בת שרה מנב"ת אסתר אהרון בת גוהר מנב"ת נהיית ישראל בת שרה מנב"ת רחן-רחל בת גיראן מנב"ת מירלית מוסאי בת שמחה מנב"ת